

Sygn. akt II K 1021/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Zuzanny Cupryk

po rozpoznaniu dnia 18 sierpnia 2015 r. , 05 października 2015 r. , 16 listopada 2015 r. , 04 stycznia 2016 r. , 16 lutego 2016 r. , 04 kwietnia 2016 r. , 16 maja 2016 r. , 04 lipca 2016 r. i 22 września 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

A. S. (1) , syna W. i T. z d. (...), ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w dniu 18 lutego 2014 r. w L. woj. (...) przywłaszczył powierzone mu przez P. L. mienie w postaci pieniędzy w kwocie 148 471 zł stanowiących część należności za zbyte za jego pośrednictwem J. i M. K. mieszkanie , będące własnością P. L. i przekazanych mu jako pełnomocnikowi pokrzywdzonego , w gotówce bezpośrednio po zawarciu transakcji , czym działał na szkodę P. L. , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 laty po dobytciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

to jest o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 284 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego A. S. (1) obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz P. L. kwoty 148471 zł (sto czterdzieści osiem tysięcy czterysta siedemdziesiąt jeden złotych);
3. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. K. kwotę 1062,72 zł (tysiąc sześćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego A. S. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
4. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1762,72 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dwa grosze) w tym opłatę w kwocie 400 (czterysta) złotych.

Sygn. akt II K 1021/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W roku 2013 r. P. L. ,wobec problemów finansowych związanych z zadłużeniem mieszkania przy ul. (...) w L. , które odziedziczył po swoich rodzicach , oraz z egzekucją komorniczą prowadzoną przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Legionowie A. W. w związku z jego zadłużeniem z tytułu alimentów należnych jego byłej żonie H. L. , podjął decyzję o sprzedaży tego mieszkania , celem spłacenia zadłużenia . Za pozostałe pieniądze uzyskane w wyniku sprzedaży tego mieszkania chciał nabyć mniejsze mieszkanie . W tym celu P. L. zlecił sprzedaż tego mieszkania agencji nieruchomości w której zatrudniona była A. B. . W listopadzie 2013 r. P. L. znalazł w Internecie ogłoszenie oskarżonego A. S. (1) który oferował pomoc w sprzedaży zadłużonych mieszkań . P. L. skontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. S. (1) , który zaoferował mu pomoc w sprzedaży tego mieszkania , spłaceniu zadłużenia oraz w nabyciu dla P. L. mniejszego i tańszego mieszkania . W dniu 10 grudnia 2013 r. P. L. udzielił oskarżonemu A. S. (1) w formie aktu notarialnego (...) sporządzonym przez Notariusza K. P. w Kancelarii Notarialnej w W. pełnomocnictwa do szeregu czynności prawnych między innymi do rozporządzania w pełnym zakresie wszelkimi nieruchomościami gruntowymi (do których przysługuje prawo własności bądź prawo użytkowania wieczystego) i lokalowymi , spółdzielczymi własnościowymi prawami do lokali mieszkalnych i użytkowych na terenie Polski w drodze dowolnych umów w szczególności , sprzedaży , zamiany , darowizny , działu spadku , zniesienia współwłasności , odbioru i pokwitowania ceny , ewentualnie zadatku albo zaliczki oraz nabywania dla mocodawcy nieruchomości gruntowych lub lokalowych , spółdzielczego własnościowego prawami do lokali mieszkalnych i użytkowych na terenie Polski w drodze dowolnych umów w szczególności sprzedaży , zamiany , darowizny , działu spadku , zniesienia współwłasności (k. 6-8) . Umocowanie zawarte w tym pełnomocnictwie udzielonym przez P. L. oskarżonemu A. S. (1) było bardzo szerokie , jednak nie wynikał z jego fakt iż pełnomocnik będzie wykonywał te czynności za wynagrodzeniem .

W lutym 2014 r. oskarżony A. S. (1) znalazł osobę która była zainteresowana zakupem mieszkania przy ul. (...) w L. - to jest J. K. (1) , który po obejrzeniu tego mieszkania wyraził chęć jego zakupu .

W dniu 18 lutego 2014 r. została sporządzona przez notariusza M. P. w Kancelarii Notarialnej w L. akt notarialny Rep A Nr 1128/2014 umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w L. . Stronami tej umowy był oskarżony A. S. (1) działający jako pełnomocnik sprzedającego P. L. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 10 grudnia 2013 r. (...) oraz J. K. (1) i jego żona M. K. jako kupujący . W § 3.1. w/w umowy strony ustaliły iż cała cena w kwocie 180 000 zł zostanie zapłacona przez Kupującego w następujący sposób : część ceny w kwocie 1685 zł na wskazany rachunek tytułem spłaty zadłużenia z tytułu opłat eksploatacyjnych za wskazany lokal ; część ceny w kwocie 29844 zł gotówką w dniu dzisiejszym po podpisaniu aktu do kasy Komornika Sądowego A. W. , tytułem spłaty zadłużenia egzekucyjnego w sprawie KMP 60/04; pozostała część ceny w kwocie 148 471 zł gotówką w dniu dzisiejszym po podpisaniu umowy . Zgodnie z treścią § 4 w/w umowy wydanie tego lokalu kupującym miało nastąpić w dniu 28 lutego 2014 r. (k. 10-18) . Oskarżonym A. S. (1) otrzymał po podpisaniu w/w umowy w obecności notariusza od J. K. (1) pieniądze w kwocie **148 471 zł** tytułem zapłaty ceny tego lokalu mieszkalnego . Podczas podpisywania tej umowy P. L. nie był obecny w kancelarii notarialnej . Następnie J. K. (1) udał się Kancelarii (...) przy Sądzie Rejonowym w Legionowie A. W. gdzie wpłacił w kasie kwotę 29846 zł tytułem spłaty zadłużenia egzekucyjnego w sprawie KMP 60/04 (k. 39) .

Kilka dni po zawarciu tej umowy sprzedaży oskarżony A. S. (1) skontaktował telefonicznie się z P. L. i poinformował go że zakupił dla niego za pieniądze uzyskane z sprzedaży mieszkanie w L. przy ul. (...) i że jego pracownik – A. D. pokaże mu to mieszkanie i przekaze do niego klucze .

W dniu 24 lutego 2014 r. A. D. zawarł umowę najmu lokalu mieszkalnego w L. przy ul. (...) z jego właścicielem M. R. (1) na okres jednego roku do 24 lutego 2015 r. . Z treści tej umowy wynikało iż w lokalu tym ma prawo zamieszkiwać P. L. (k. 30-33) . A. D. opłacił kaucję za to mieszkanie i czynsz za 1 miesiąc . Następnie A. D. udał się do P. L. i po pokazaniu mu tego mieszkania i przekazaniu kluczy do tego mieszkania poinformował go że zostało ono nabyte przez oskarżonego A. S. (1) za pieniądze uzyskane ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L.. Przed dniem 28 lutego 2014 r. P. L. oraz jego konkubina D. H. przy pomocy znajomych D. H. przeprowadzili się z mieszkania przy ul. (...) do mieszkania przy ul. (...).

Po upływie 2 tygodni D. H. i P. L. skontaktowali się z A. B. by pokazać jej mieszkanie w L. przy ul. (...) które dla P. L. kupił oskarżony A. S. (1) . Po obejrzeniu tego mieszkania A. B. , jako osoba która zajmowała się pośrednictwem

przy sprzedaży mieszkań stwierdziła iż jest to niemożliwe ze względu na standard mieszkania przy ul. (...) by zostało ono nabyte za pieniądze pochodzące ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...), mimo iż P. L. stwierdził że oskarżony A. S. (1) zapewniał go iż wkrótce dostarczy mu akt notarialny umowę zakupu tego mieszkania . A. B. za pośrednictwem administratora bloku ustaliła że właścicielem mieszkania przy ul. (...) w L. jest M. R. (1) . W rozmowie z nią i z P. L. oraz D. H. właściciel tego mieszkania M. R. (1) oświadczył iż mieszkanie to wynajął i okazał im umowę wynajmu . M. R. (2) stwierdził ,mimo twierdzeń P. L. że mieszkanie to zostało kupione dla niego przez oskarżonego A. S. (1) , iż nikomu tego mieszkania nie sprzedawał i nie ma takiego zamiaru . Po tej rozmowie P. L. i D. H. podjęli decyzję o wyprowadzeniu się z tego mieszkania przy ul. (...) . Natomiast M. R. (1) skontaktował się z A. D. który następnie podpisał rozwiązane tej umowy najmu .

Oskarżony A. S. (1) nie zwrócił P. L. kwoty 148 471 zł jaką otrzymał w dniu 18 lutego 2014 r. od J. K. (1) z tytułu zapłaty cen sprzedaży mieszkania przy ul. (...) i przywłaszczył te powierzone mu (jako pełnomocnikowi P. L.) pieniądze w 148 471 zł.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2007 r. sygn. akt II K 187/05 Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny skazał oskarżonego A. S. (1) za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat . Postanowieniem z dnia 31 marca 2008 r. zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności . Oskarżony A. S. (1) odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem od 06.11.2008 r. do 05.08.2009 r. (k. 175) .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnieniach oskarżonego A. S. (1) (k. 125-129 i k. 237), zeznań świadków : P. L. (k. 2-2v , k. 23v , k. 133v -134 i k. 237-238 i k. 301-302) , A. B. (k. 27v i k. 285 -287), M. R. (1) (k. 29v , k. 288-289), J. K. (1) (k. 25v i k. 289-291), D. H. (k. 135v-136 , k. 291-294 i k. 302- 304), J. J. (k. 151v i k. 343-344) i H. L. (k. 149 i k. 244-245), aktu notarialnego pełnomocnictwa (k. 6-9) , aktu notarialnego umowy sprzedaży (k. 10- 18) , kopii umowy najmu (k. 30-33) , kopii akt komorniczych (k. 36-81) , notatki urzędowej (k. 88) , kopii oświadczenia (k. 141) , karty karnej (k. 164-165 , k. 273-274, k. 361-362, k. 393-394 i k. 409-410) i odpisu wyroku (k. 174) .

Oskarżony A. S. (1) stanął pod zarzutem , iż w dniu 18 lutego 2014 r. w L. woj. (...) przywłaszczył powierzone mu przez P. L. mienie w postaci pieniędzy w kwocie 148 471 zł stanowiących część należności za zbyte za jego pośrednictwem J. i M. K. mieszkanie , będące własnością P. L. i przekazanych mu jako pełnomocnikowi pokrzywdzonego , w gotówce bezpośrednio po zawarciu transakcji , czym działał na szkodę P. L. , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 laty po dobytciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia o czynu z art. 284 § 2 k.k..

Oskarżony A. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym (k. 125) i na rozprawie przed Sądem (k. 237) nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu . Oskarżony A. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił w jakich okolicznościach poznał pokrzywdzonego P. L. i jego konkubinę D. H. . Oskarżony A. S. (1) opisał również w jakich okolicznościach zostało mu udzielone pełnomocnictwo do sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. przez pokrzywdzonego P. L. oraz jakie działanie podjął w celu uregulowania zadłużenia związanego z tym mieszkaniem oraz z egzekucją komornicza prowadzoną wobec P. L. z tytułu zadłużenia związanego z niepłaceniem przez niego alimentów . Z wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) wynika również w jakich okolicznościach doszło do transakcji sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. J. K. (1) i M. K.. Oskarżony wskazał iż podczas zawierania aktu notarialnego umowy sprzedaży tego mieszkania w dniu 18 lutego 2014 r. wobec faktu iż pokrzywdzony P. L. był nieobecny to on otrzymał od J. K. (1) pieniądze za przedmiotowe mieszkanie . Po transakcji udał się wraz z J. K. (2) do kancelarii (...) w L. w celu uregulowania zadłużenia związanego z zaległościami z tytułu alimentów wobec byłej żony pokrzywdzonego P. L. . Oskarżony A. S. (1) wskazał iż następnego dnia po wcześniejszym uzgodnieniu telefonicznym przyjechał wraz ze swoim synem do mieszkania P. L. przy ul. (...) w L. i przekazał mu bez pokwitowana kwotę ok. 80000 zł . Dla siebie zatrzymał kwotę 25000 zł tytułem prowizji za pomoc w sprzedaży mieszkania . Po 10 dniach gdy zbliżał się termin zdania tego mieszkania J. K. (1) przyjechał do tego mieszkania pokrzywdzonego , który poprosił go o wynajęcie na pół roku mieszkania w nowym budownictwie w L. . Następnie w dniu przeprowadzki P. L. miał dojść do porozumienia

z osoba która miała go przeprowadzić do nowego mieszkania by ten wynajmując na siebie mieszkanie do którego miał on się przeprowadzić . Oskarżony wskazał iż nie zna nazwiska tego chłopaka , jak i osób które przeprowadzały wtedy pokrzywdzonego. Następnie oskarżony A. S. (1) opisał w jakich okolicznościach została wypowiedziana P. L. umowa najmu przez właściciela mieszkania do którego się przeprowadził (k. 125-129) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony A. S. (1) odmówił składania wyjaśnień i potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 237) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. S. (1) w wielkim zakresie jakim opisał iż pośredniczył przy spłacie zadłużenia P. L. , by można było sprzedać mieszkanie przy ul. (...) w L. oraz że zorganizował całą transakcję sprzedaży tego mieszkania . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) w której stwierdził iż w dniu 18 lutego 2014 r. odebrał od J. K. (1) w Kancelarii notarialnej w L. całość ceny z tytułu sprzedaży tego mieszkania wynikająca z aktu notarialnego umowy sprzedaży . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : P. L. (k. 2-2v , k. 23v , k. 133v -134 i k. 237-238 i k. 301-302) , A. B. (k. 27v i k. 285 -287) , J. K. (1) (k. 25v i k. 289-291) , D. H. (k. 135v-136 , k. 291-294 i k. 302- 304) , J. J. (k. 151v i k. 343-344) i H. L. (k. 149 i k. 244-245) zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz z dokumentami w postaci aktu notarialnego pełnomocnictwa (k. 6-9) , aktu notarialnego umowy sprzedaży (k. 10- 18) i kopii akt komorniczych (k. 36-81) .

Sąd nie dał wiary natomiast pozostałym wyjaśnieniom oskarżonego A. S. (1) zwłaszcza odnośnie faktu iż przekazał pieniądze jakie otrzymał od J. K. (1) z tytułu kupna przez niego mieszkania przy ul. (...) w L. pokrzywdzonemu P. L. . Na wiarę nie zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) iż mieszkanie w L. przy ul. (...) zostało wynajęte na pół roku przez osobę która dokonywała przeprowadzki , a którego danych nie zna , na prośbę P. L. , który wiedział iż jest to mieszkanie wynajęte dla niego . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) są niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków : P. L. (k. 2-2v , k. 23v , k. 133v -134 i k. 237-238 i k. 301-302) , A. B. (k. 27v i k. 285 -287) , M. R. (1) (k. 29v , k. 288-289) , J. K. (1) (k. 25v i k. 289-291) i D. H. (k. 135v-136 , k. 291-294 i k. 302-304) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Przedstawiona przez oskarżonego A. S. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy zauważyć iż w dniu 10 grudnia 2013 r. P. L. udzielił w formie aktu notarialnego (...) sporządzonym przez Notariusza K. P. w Kancelarii Notarialnej w W. oskarżonemu A. S. (1) pełnomocnictwa do szeregu czynności prawnych między innymi do rozporządzania w pełnym zakresie wszelkimi nieruchomościami gruntowymi (do których przysługuje prawo własności bądź prawo użytkowania wieczystego) i lokalowymi , spółdzielczymi własnościowymi prawami do lokali mieszkalnych i użytkowych na terenie Polski w drodze dowolnych umów w szczególności , sprzedaży , zamiany , darowizny , działu spadku , zniesienia współwłasności , odbioru i pokwitowania ceny , ewentualnie zadatku albo zaliczki oraz nabywania dla mocodawcy nieruchomości gruntowych lub lokalowych , spółdzielczego własnościowego prawami do lokali mieszkalnych i użytkowych na terenie Polski w drodze dowolnych umów w szczególności sprzedaży , zamiany , darowizny , działu spadku , zniesienia współwłasności (k. 6-8) . Należy zauważyć iż umocowanie zawarte w tym pełnomocnictwie udzielonym przez P. L. oskarżonemu A. S. (1) było bardzo szerokie i nie wynikał z niego jego jednak fakt iż pełnomocnik będzie wykonywał te czynności za wynagrodzeniem . Z treści tego pełnomocnictwa wynika wprost iż po sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. oskarżony A. S. (1) miał nabyć dla P. L. inne tańsze mieszkanie . Tym samym oskarżony A. S. (1) nie miał zwrócić P. L. pieniędzy ze sprzedaży tego mieszkania lecz poznać je na zakup innego mieszkania do czego został umocowany w w/w pełnomocnictwie przez P. L. . Fakt ten dodatkowo potwierdzają zeznania świadków : P. L. (k. 2-2v , k. 23v , k. 133v -134 i k. 237-238 i k. 301-302) , A. B. (k. 27v i k. 285 -287) , M. R. (1) (k. 29v i k. 288-289) , J. K. (1) (k. 25v i k. 289-291) i D. H. (k. 135v-136 , k. 291-294 i k. 302-304) . Należy wskazać iż zwłaszcza z zeznań świadka M. R. (1) – właściciela mieszkania przy ul. (...) w L. wynika iż P. L. był przekonany iż oskarżony A. S. (1) kupił dla niego to mieszkanie . Należy wskazać iż świadek M. R. (1) nie miał żadnego powodu by w tym zakresie zeznawać nieprawdę.

Ponadto należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika iż pieniądze ze sprzedaży tego mieszkania w kwocie ok. 80 000 zł przekazał P. L. w tym mieszkaniu w dniu 19 lutego 2014 r. w obecności swojego syna (k. 125-129). Oskarżony A. S. (1) nie wskazał by podczas przekazywania tych pieniędzy był ktoś jeszcze obecny . Ponadto oskarżony A. S. (1) stwierdził w swoich wyjaśnieniach iż za swoją pomoc przy sprzedaży tego mieszkania zatrzymał kwotę 25000 zł oraz że nie zna A. D. . Należy zauważyć iż P. L. przeprowadził się do mieszkania przy ul. (...) w L. dopiero po 24 lutym 2014 r. co wynika z treści umowy najmu tego mieszkania z której wynika iż wydanie tego lokalu mieszkalnego nastąpi w dniu 24 lutego 2014 r. (k. 30-33) . Tak więc w dniu 19 lutego 2014 r. w mieszkaniu P. L. przy ul. (...) w L. nie mogły znajdować się żadne osoby które zajmowały się przeprowadzką pokrzywdzonego do mieszkania przy ul. (...) . Tym samym osoby które później wskazywał oskarżony A. S. (1) w swoim wniosku dowodowym z dnia 16 grudnia 2014 r. (k. 195) jako osoby które miały być obecne przy przekazaniu tych pieniędzy P. L. to jest A. D. , P. Z. , W. M. , P. M. nie były obecne podczas przekazywaniu tych pieniędzy . Podobnie jak Ł. G. (k. 419) . Fakt ten potwierdzają wyjaśnienia złożone przez oskarżonego A. S. (1) (k. 125-129) . Należy wskazać iż z zeznań świadka D. H. wynika iż przeprowadzkę do mieszkania przy ul. (...) wykonali jej znajomi , a nie osoby przysłane przez oskarżonego . Dodatkowo z wniosków dowodowych oskarżonego A. S. (1) i jego oświadczeń złożonych na rozprawie przed Sądem wynika iż wbrew swoim twierdzeniom zawartych w jego wyjaśnieniach wynika iż świetnie zna A. D. i z nim współpracował . Fakt ten potwierdzają zeznania świadków : P. L. (k. 2-2v , k. 23v , k. 133v -134 i k. 237-238 i k. 301-302) , M. R. (1) (k. 29v , k. 288-289) , J. K. (1) (k. 25v i k. 289-291) i D. H. (k. 135v-136 , k. 291-294 i k. 302-304) .

Ponadto zastanawiające jest dlaczego oskarżony A. S. (1) – osoba która zajmowała się zawodowo „pomocą” przy sprzedaży zadłużonych mieszkań po przekazaniu P. L. kwoty 80000 zł nie wzięła stosownego pokwitowanie w formie pisemnej . Oskarżony A. S. (1) nie był w stanie logicznie wyjaśnić tego faktu w swoich wyjaśnieniach . Ponadto należy wskazać iż w dniu 18 lutego 2014 r. oskarżony A. S. (1) otrzymał od J. K. (1) pieniądze w kwocie 148 471 zł. Z wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) wynika iż w dniu 19 lutego 2014 r. miał rzekomo przekazać P. L. kwotę 80000 zł i zatrzymać dla siebie kwotę 25000 zł jako wynagrodzenie za „pomoc” udzieloną przy sprzedaży tego mieszkania . Tym samym z wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) wynika wprost iż przywłaszczył on , z otrzymanej od J. K. (1) kwoty 148 471 zł , kwotę co najmniej 43 471 zł której nie przekazał P. L. . Tym samym w swoich wyjaśnieniach oskarżony A. S. (1) przyznał się do przywłaszczenia części z przekazanych mu przez J. K. (1) pieniędzy w kwocie co najmniej 43 471 zł.

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: P. L., A. B., M. R. (1) , J. K. (1) , D. H., J. J. i H. L. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym. Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie którym Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków , świadczą zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Świadek P. L. w swoich zeznaniach opisał w jakich okolicznościach poznał oskarżonego A. S. (1) i jak wyglądał działania oskarżonego przy sprzedaży mieszkania pokrzywdzonego przy ul. (...) w L. . Świadek P. L. wskazał iż udzielił oskarżonemu A. S. (1) pełnomocnictwa do sprzedaży tego mieszkania . Po sprzedaży tego mieszkania oskarżony A. S. (1) miał za uzyskane z tego tytułu pieniądze po spłacie zadłużenia kupić dla niego mniejsze mieszkanie . Co wynikał z treści tego pełnomocnictwa udzielonego oskarżonemu . Świadek P. L. wskazał iż oskarżony wobec tego faktu miał mu nie przekazywać pieniędzy jakie zostaną uzyskane ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. , tylko za te pieniądze kupić dla niego mniejsze mieszkanie . Świadek P. L. wskazał iż nie uzgadniał z oskarżonym A. S. (1) jaką kwotę pieniędzy otrzyma on z tytułu działań wskazanych w udzielonym mu pełnomocnictwie . Z zeznań świadka P. L. wynika w jakich okolicznościach doszło do sprzedaży tego mieszkania J. K. (1) i że w dniu 18 lutego 2014 r. przebywał w domu . Świadek P. L. wskazał iż nie kontaktował się z oskarżonym A. S. (1) w dniu 18 lutego 2014 r.. Ponadto w dniu 19 lutego 2014 r. nie spotkał się z oskarżonym i ten nigdy nie przekazał mu żadnej kwoty pieniędzy jaką otrzymał od J. K. (1) z tytułu sprzedaży tego mieszkania. W dniu 19 lutego 2014 r. skontaktował się z nim telefonicznie oskarżony A. S. (1) który oświadczył iż znalazł dla niego mieszkanie w L. przy ul. (...) , które dla niego kupi za pieniądze ze sprzedaży

mieszkania przy ul. (...) w L. . Następnie po paru dniach skontaktował się z nim osoba o imieniu A. , który oświadczył iż jest pracownikiem oskarżonego i pomoże mu przeprowadzić się do nowego mieszkania. Od tego mężczyzny otrzymał klucze do tego mieszkania i kod do bramy . Był więc przekonany iż mieszkanie to zostało zgodnie z pełnomocnictwem nabyte dla niego przez oskarżonego A. S. (1) za pieniądze jakie pozostały ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. po spłacie jego zadłużenia . Po pewnym czasie skontaktowała się z nim A. B., która prowadzi agencję nieruchomości , której również zlecił pośrednictwo przy sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. . Gdy pokazał jej mieszkanie w L. przy ul. (...) jakie rzekomo kupił mu oskarżony za pieniądze pochodzące ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) , ta stwierdziła iż jest to niemożliwe ze względu na standard tego mieszkania przy ul. (...). Następnie A. B. ustaliła kto jest właścicielem mieszkania przy ul. (...) w L. . Właściciel tego mieszkania oświadczył iż nie sprzedał tego mieszkania , tylko to mieszkanie to wynajął na okres 1 roku A. D. , który stwierdził że będzie tam mieszkał jego wujek (k. 2-2v , k. 23v , k. 133v-134 i k. 237-238 i k. 301-302) .

Należy wskazać iż zeznania świadków P. L. ściśle korespondują z zeznaniami świadków : A. B. (k. 27v i k. 285 -287), M. R. (1) (k. 29v , k. 288-289), J. K. (1) (k. 25v i k. 289-291) i D. H. (k. 135v-136 , k. 291-294 i k. 302-304) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Z zeznań tych świadków wynika iż oskarżony A. S. (1) nigdy nie przekazał pokrzywdzonemu P. L. pieniędzy ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. jakie w dniu 18 lutego 2014 r. otrzymał od J. K. (1) . Zeznań tych świadków wynika wprost iż P. L. i jego konkubina D. H. byli przekonani że za te pieniądze oskarżony A. S. (1) kupił dla P. L. mieszkanie przy ul. (...) w L..

Z zeznań świadka A. B. (poprzednio A. S. (2)) wynika w jakich okolicznościach i kiedy P. L. zlecił agencji nieruchomości w której pracuje sprzedaż mieszkania w przy ul. (...) w L. oraz w jakich okolicznościach w związku ze sprzedażą tego mieszkania poznała oskarżonego A. S. (1) . Świadek A. B. wskazała w swoich zeznaniach w jakich okolicznościach i kiedy dowiedziała się że oskarżony A. S. (1) jako pełnomocnik P. L. sprzedał mieszkanie przy ul. (...) w L.. Po pewnym czasie skontaktowała się z nią D. H. by pokazać jej jakie mieszkanie w L. przy ul. (...) kupił P. L. oskarżony . Po obejrzeniu tego mieszkania stwierdziła iż jest to niemożliwe ze względu na standard tego mieszkania , mimo iż P. L. twierdził że oskarżony A. S. (1) zapewniał go iż wkrótce dostarczy mu akt notarialny umowę zakupu tego mieszkania . Z dalszych zeznań świadka A. B. wynika iż za pośrednictwem administratora budynku ustaliła kto jest właścicielem mieszkania przy ul. (...) w L. . W rozmowie z nią właściciel tego mieszkania oświadczył iż mieszkanie to wynajął i okazał jej umowę wynajmu . Ponadto z zeznań świadka A. B. wynika iż później dowiedziała się o innych osobach które oskarżony oszukał podczas transakcji sprzedaży mieszkania oraz że nie udało jej się skontaktować z oskarżonym w sprawie zapłaty za niego prowizji agencji za pośrednictwo w sprzedaży tego mieszkania przy ul. (...). (k. 27v i k. 285 -287)

Z zeznań świadka M. R. (1) właściciela mieszkanie w L. przy ul. (...) wynika w jakich okolicznościach zawarł umowę wynajmu tego mieszkania z A. D. , który po zawarciu tej umowy zapłacił kaucję i czynsz za 1 miesiąc . Z dalszych zeznań świadka M. R. (1) wynika iż po ok. 2 tygodniach skontaktował się z nim pokrzywdzony P. L. . Podczas rozmowy z nim P. L. oświadczył iż jest w trakcie kupna jego mieszkania . Świadek M. R. (1) stwierdził iż mieszkanie nie jest na sprzedaż i zostało tylko wynajęta dla P. L. . Po tej rozmowie P. L. podjął decyzję o wyprowadzeniu się z tego mieszkania . Następnie M. R. (1) opisał w jakich okolicznościach doszło do rozwiązania tej umowy najmu przez A. D. (k. 29v i k. 288-289) .

Natomiast z zeznań świadka J. K. (1) wynika w jakich okolicznościach znalazł ogłoszenie o sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. oraz jak wyglądała transakcja sprzedaży tego mieszkania i z kim kontaktował się w tej sprawie . Z zeznań świadka J. K. (1) wynika jak była rola oskarżonego A. S. (1) przy sprzedaży tego mieszkania . Następnie świadek J. K. (1) opisał jak wyglądały wydarzenia z dnia 18 lutego 2014 r. kiedy doszło do zawarcia w Kancelarii Notarialnej notariusza M. P. w L. . Świadek wskazał iż mieszkanie to nabył od oskarżonego A. S. (1) który występował jako pełnomocnik P. L. . J. K. (1) wskazał iż przekazał w obecności notariusza oskarżonemu A. S. (1) pieniądze w kwocie pokrywająca całą cenę nabycia tego mieszkania wynikającą z aktu notarialnego , pomniejszoną o kwotę którą następnie zapłacił po podpisaniu aktu notarialnego w Kancelarii (...) w L. Komornika przy Sądzie Rejonowym w Legionowie A. W. (kwota 29846 zł – k. 15 i k. 39) z tytułu zadłużenia P. L. z tytułu alimentów i z tytułu zaległości czynszowych (kwota 1685 zł – k. 15) . Z dalszych zeznań świadka J. K. (1) wynika iż przy odbiorze mieszkania przy ul. (...) w L. nie był obecny pokrzywdzony P. L. , tylko jakiś młody chłopak który współpracował z oskarżonym . Następnie skontaktował się z P.

L. od którego dowiedział się że oskarżony miał dla P. L. kupić inne tańsze mieszkanie czego nie zrobił (k. 25v i k. 289-291).

Z zeznań świadka D. H. wynika w jakich okolicznościach jej konkubent P. L. poznał oskarżonego A. S. (1) oraz jak wyglądała transakcja sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L.. Świadek D. H. wskazała iż oskarżony A. S. (1) nie przekazywał P. L. pieniędzy pochodzących ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w L. . Oskarżony A. S. (1) nie miał tych pieniędzy przekazać P. L. , ale za te pieniądze miał kupić dla P. L. tańsze mieszkanie . Po paru dniach po sprzedaży tego mieszkania skontaktował się z nimi mężczyzna o imieniu A. , który stwierdził iż jest pracownikiem oskarżonego A. S. (1) i pokazał im mieszkanie przy ul. (...) w L., które rzekomo kupił dla P. L. oskarżony A. S. (1) . Po przeprowadzeniu się do tego mieszkania z pomocą jej znajomych skontaktowała się z panią A. B. która po odwiedzeniu ich w mieszkaniu przy ul. (...) stwierdziła iż mieszkanie to nie mogło zostać zakupione za pieniądze pochodzące ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) . Następnie A. B. skontaktował się z właścicielem tego mieszkania i okazało się iż zostało ono wynajęte przez pracownika oskarżonego o imieniu A. , który wcześniej pokazywał im to mieszkanie (k. 135v-136 , k. 291-294 i k. 302-304) .

Z zeznań świadka J. J. – siostry oskarżonego P. L. wynika iż oskarżony A. S. (1) załatwiał sprawy związane z darowizną udziału w tym mieszkaniu na rzecz jej brata. Świadek J. J. wskazała iż dokonała darowizny na rzecz brata i otrzymała kwotę 15000 zł jako zwrot kosztów zadłużenia tego mieszkania które pokryła , gdyż prowadzona była wobec niej egzekucja komornicza z tego tytułu . Z zeznań świadka J. J. wynika iż nie wie skąd brat miał te pieniądze (k. 151v i k. 343-344) .

Natomiast z zeznań świadka H. L. – byłej żony P. L. wynika iż była prowadzona egzekucja komornicza wobec jej byłego męża w związku z zadłużeniem z tytułu alimentów . Z zeznań tego świadka wynika iż po podpisaniu tego aktu notarialnego sprzedaży mieszkania pojechała do kancelarii komorniczej , gdzie nabywca tego mieszkania spłacił zadłużenie P. L.. Następnie otrzymała od komornika kwotę ok. 17000 zł tytułem zaległych alimentów od P. L. (k. 149 i k. 244-245) .

Natomiast świadek A. S. (3) – żona oskarżonego A. S. (1) na podstawie art. 182 § 1 k.p.k. odmówiła składania zeznań (k. 335) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 284 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto przywłaszcza sobie powierzoną rzecz ruchomą. Przystępstwo przywłaszczenia różni się od kradzieży brakiem elementu zaboru rzeczy, która znajduje się w posiadaniu sprawcy, przy czym sposób wejścia przez sprawcę w jej posiadanie jest obojętny dla bytu przestępstwa. Sprawca zatem nie musi - tak jak przy kradzieży - przejawiać przestępnej aktywności, aby wejść w posiadanie rzeczy. W ujęciu art. 284 § 1 k.k. przywłaszczenie dotyczy nie tylko cudzej rzeczy ruchomej, lecz także cudzego prawa majątkowego, przy czym chodzi tu zarówno o prawa rzeczowe, jak i wierzytelności oraz prawa majątkowe związane z własnością intelektualną. Przedmiotem ochrony przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. jest własność lub inne prawa rzeczowe albo obligacyjne do rzeczy ruchomej lub prawo majątkowe. Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. polega na przywłaszczeniu cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa. Przywłaszczenie rozumieć należy jako rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym z wykluczeniem osoby uprawnionej . Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą

(lub prawem majątkowym), tak jakby się było jej właścicielem (animus rem sibi habendi). Sprawca przywłaszczenia musi więc zmierzać do zatrzymania cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 I 1978 r., V KR 137/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64). Przepięstwo określone w art. 284 k.k. jest przestępstwem materialnym, do dokonania którego ustawa wymaga powstania skutku, w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) lub osobę posiadającą inne prawo do rzeczy tej rzeczy w wyniku działania sprawcy lub utraty prawa majątkowego. O zamiarze przywłaszczenia może świadczyć odmowa zwrotu cudzej rzeczy, zaprzeczenie jej posiadania, sprzedaż lub darowanie innej osobie, przerobienie rzeczy itp. Natomiast bezprawne zatrzymanie cudzej rzeczy, a nawet używanie jej, chociażby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ale bez zamiaru zatrzymania na własność, nie stanowi przestępstwa przywłaszczenia (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 V 2004 r., V KK 316/03, OSNKW 2004, nr 7-8, poz. 70).

Przepięstwo określone w art. 284 § 2 k.k. stanowi kwalifikowany typ przywłaszczenia. Przepis ten chroni własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne przysługujące danemu podmiotowi do rzeczy ruchomej. Przepis art. 284 § 2 k.k. chroni szczególnie stosunek zaufania, którym został obdarzony sprawca przez właściciela rzeczy. Ochrona tego szczególnego stosunku zaufania oraz naruszenie go przez sprawcę sprzeniewierzenia uzasadnia surowszą odpowiedzialność sprawcy dopuszczającego się tej postaci przywłaszczenia. Powierzenie jest to przekazanie władztwa nad rzeczą z zastrzeżeniem obowiązku jej późniejszego zwrotu. Powierzenie może nastąpić z prawem do używania lub użytkowania rzeczy bądź bez tego prawa. W szczególności jest powierzona rzecz oddana w komis lub dla wykonania jej kopii (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1981 r., Rw 207/79, OSNKW 1978, nr 10, poz. 116), a także rzecz użyczona.

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie a nieumyślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

W powyższej sprawie działanie oskarżonego A. S. (1) wypełniło wszystkie znamiona czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony A. S. (1) w dniu 18 lutego 2014 r. w L. woj. (...) przywłaszczył powierzone mu przez P. L. mienie w postaci pieniędzy w kwocie 148 471 zł stanowiących część należności za zbyte za jego pośrednictwem J. i M. K. mieszkanie, będące własnością P. L. i przekazanych mu jako pełnomocnikowi pokrzywdzonego, w gotówce bezpośrednio po zawarciu transakcji. Swoim działaniem oskarżony A. S. (1) spowodował straty kwocie 148 471 zł na szkodę P. L.. Fakt przywłaszczenia przez oskarżonego A. S. (1) powierzonych mu pieniędzy w kwocie 148 471 zł na szkodę P. L. wynika wprost z zeznań świadków: P. L. (k. 2-2v, k. 23v, k. 133v-134 i k. 237-238 i k. 301-302), A. B. (k. 27v i k. 285-287), M. R. (1) (k. 29v, k. 288-289), J. K. (1) (k. 25v i k. 289-291), D. H. (k. 135v-136, k. 291-294 i k. 302-304) oraz dokumentów w postaci aktu notarialnego pełnomocnictwa (k. 6-9), aktu notarialnego umowy sprzedaży (k. 10-18), kopii umowy najmu (k. 30-33). Ponadto należy zauważyć iż wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) wynika iż w dniu 19 lutego 2014 r. miał rzekomo przekazać P. L. kwotę 80000 zł i zatrzymać dla siebie kwotę 25000 zł jako wynagrodzenie za „pomoc” udzieloną przy sprzedaży tego mieszkania. Tym samym z wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) wynika wprost iż przywłaszczył on, z otrzymanej od J. K. (1) kwoty 148 471 zł, kwotę co najmniej 43 471 zł której nie przekazał P. L.. Tym samym w swoich wyjaśnieniach oskarżony A. S. (1) przyznał się do przywłaszczenia części z przekazanych mu przez J. K. (1) pieniędzy w kwocie co najmniej 43 471 zł. Brak jest jednak jakichkolwiek dowodów potwierdzających fakt iż oskarżony A. S. (1) przekazał P. L. przekazał jakąkolwiek kwotę pieniędzy z kwoty 148 471 zł jaką oskarżony otrzymał w dniu 18 lutego 2014 r. od J. K. (1). Należy wskazać iż przywłaszczenie wymaga

działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą, tak jakby się było jej właścicielem . Sprawca przywłaszczenia musi więc zmierzać do zatrzymania cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 I 1978 r., V KR 137/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64). Działania oskarżonego A. S. (1) zmierzały do zatrzymania powierzonej mu cudzej rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 148 471 zł będących własności , a następnie rozporządzenie nimi jak właściciel.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2007 r. sygn. akt. II K 187/05 Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny skazał oskarżonego A. S. (1) za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat . Postanowieniem z dnia 31 marca 2008 r. zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności . Oskarżony A. S. (1) odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem od 06 listopada 2008 r. do 05 sierpnia 2009 r. (k. 175 i k. k. 409-410). Oskarżony A. S. (1) był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 286 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnili w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. - podobne do przestępstwa za które był skazany .

Tym samym wina oskarżonego A. S. (1) odnośnie popełnienia przez niego czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. nie budzi wątpliwości.

Należy ponownie zauważyć iż oskarżony A. S. (1) nie wskazał w swoich wyjaśnieniach by podczas przekazywania tych pieniędzy był ktoś jeszcze obecny oprócz P. L. i nieletniego syna oskarżonego (k. 125-129) . Ponadto należy wskazać iż P. L. przeprowadził się do mieszkania przy ul. (...) w L. dopiero po 24 lutym 2014 r. , co wynika z treści umowy najmu tego mieszkania z której wynika iż wydanie tego lokalu mieszkalnego nastąpi w dniu 24 lutego 2014 r. (k. 30-33) . Tak więc w dniu 19 lutego 2014 r. w mieszkaniu P. L. przy ul. (...) w L. nie mogły znajdować się żadne osoby które zajmowały się przeprowadzką pokrzywdzonego do mieszkania przy ul. (...) . Tym samym osoby które później wskazywał oskarżony A. S. (1) w swoim wniosku dowodowym z dnia 16 grudnia 2014 r. (k. 195) jako osoby które miały być obecne przy przekazaniu tych pieniędzy P. L. to jest A. D. , P. Z. , W. M. , P. M. nie mogły być obecne podczas przekazywania tych pieniędzy . Podobnie jak Ł. G. (k. 419) . Ponadto w należy ponownie wskazać iż świadek D. H. swoich zeznaniach stwierdziła iż przeprowadzkę do mieszkania przy ul. (...) wykonali jej znajomi a nie osoby przesłane przez oskarżonego . Tym samym z zeznań tego świadka wynika iż te osoby poza A. D. nigdy nie były w mieszkaniu przy ul. (...) w L. . Ponadto oskarżony nie wskazał aktualnych i prawidłowych adresów świadków P. Z. , W. M. i P. M. . Z tych powodów Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków A. D. , P. Z. , W. M. , P. M. i Ł. G. .

Wymierzając oskarżonemu A. S. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego A. S. (1) czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony A. S. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony A. S. (1) odpowiadał w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. (k. 175 i k. k. 409-410) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu A. S. (1) za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 284 § 2 k.k. w karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności .

Orzeczone wobec oskarżonego A. S. (1) kara 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ rola i sposób działania oskarżonych A. S. (1) podczas popełnienia zarzucanych im czynów . Wymierzenie kary niższej niż 2 lata pozbawienia wolności i przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. zawieszenie w powyższym przypadku kary pozbawienia wolności nie spełniłoby funkcji prewencji indywidualnej , ani wychowawczej w stosunku do oskarżonego A. S. (1) . Ponadto oskarżony A. S. (1) odpowiadał w warunkach wskazanych w art. 64 § 1 k.k. co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Należy zauważyć iż tylko surowa i bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego A. S. (1) do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od

popelnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego A. S. (1) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego A. S. (1) obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz P. L. kwoty 148471 zł (sto czterdzieści osiem tysięcy czterysta siedemdziesiąt jeden złotych). Nałożenie na oskarżonego A. S. (1) obowiązku naprawienia szkody w całości ma zrealizować wobec nich cele wychowawcze i powstrzymać ich od popelnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. K. kwotę 1062,72 zł (tysiąc sześćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego A. S. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1762,72 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dwa grosze) w tym opłatę w kwocie 400 (czterysta) złotych.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.